

ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΛΩΝΗΣ

Η σωστή αγωγή αποσυμφορίζει τα νοσοκομεία

Ο Σταύρος Μπελώνης είναι πρόεδρος Ομοσπονδίας Συνεταιρισμών Φαρμακοποιών Ελλάδος.

ΕΝΩ ΑΛΛΕΣ κυβερνήσεις και υπουργοί από τον νεοφιλελεύθερο χώρο αναζητούν λύσεις στο θέμα των δαπανών για την υγεία, έχοντας ως βάση την υπεράσπιση της υγείας των πολιτών, η προχειρότητα, η σκοπιμότητα και ο τρόπος χειρισμού από πλευράς των δικών μας κυβερνητικών παραγόντων, που παραβλέπει τον ανθρώπινο παράγοντα, επιτρέπουν σε κάποιον να σκεφθεί μήπως «επιδιώκουν» να μειωθεί το προσδόκιμο της ζωής, ώστε να μειωθούν οι ασφαλιστικές και νοσοκομειακές δαπάνες. Η σκέψη αυτή δημιουργείται από πολλά ερωτήματα μεταξύ των οποίων; Γιατί εστιάζουν μονοδιάστατα στη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης που είναι το 10% της συνολικής δαπάνης για την υγεία; Τι στιγμή που γνωρίζουν ότι η σωστή φαρμακευτική αγωγή περιορίζει τα περιστατικά που χρήζουν νοσηλείας και εκτινάσσουν τα κόστη για την υγεία; Γιατί μειώνονται οι τιμές των σκευασμάτων κάτω από 5€; που σημαίνει ότι τα δοκιμασμένα αυτά φάρμακα χαμηλού κόστους δεν θα συμφέρει τη βιομηχανία να τα παράγει με αποτέλεσμα να αποσυρθούν και τι θέση τους να πάρουν φάρμακα με υψηλότερες τιμές; Γνωρίζοντας ότι οι γενικότερες αλλαγές (η συμμετοχή του ασθενούς προσεγγίζει το 50%) έχουν οδηγήσει ασθενείς να διακόπουν τη φαρμακευτική τους αγωγή ή να τη λαμβάνουν πλημμελώς. Κάτι που εμείς οι φαρμακοποιοί βιώνουμε καθημερινά και σε πολλές περιπτώσεις τους χορηγούμε τα φάρμακα με δική μας επιβάρυνση. Γιατί δεν ανασχεδιάζουν το σύστημα πρωτοβάθμιας

περίθαλψης που περιλαμβάνει τον τομέα υπηρεσιών για τη φροντίδα υγείας και αφενός μεν προλαμβάνει ασθένειες και αφετέρου οδηγεί τους ασθενείς στη συμμόρφωση της φαρμακευτικής αγωγής, πράγμα που σημαίνει μείωση των δαπανών για την υγεία; Οι κυβερνητικές πολιτικές που ασκήθηκαν στο παρελθόν με τις σημερινές έχουν τον ίδιο πυρήνα σκέψης σε διαφορετική βάση. Ενώ το «πάρτι» με την ξέφρενη άνοδο της φαρμακευτικής δαπάνης εξυπηρετούσε κυρίως τα συμφέροντα φαρμακευτικών εταιριών και της ιατρικής κοινότητας τώρα με το πρόσχημα της μείωσης των δαπανών εξυπηρετούν τα εγχώρια πολυκαταστήματα και πολυεθνικές εταιρείες φαρμάκου και λιανεμπορίου. Η ελληνική βιομηχανία θα συρρικνωθεί γιατί οι πιέσεις των πολυεθνικών στα πλαίσια του κλειστού προϋπολογισμού θα οδηγήσουν σε περαιτέρω μείωση των τιμών των γενοσήμων για να δημιουργηθεί χώρος στα φάρμακα νέας τεχνολογίας.

Η εξαφάνιση του μικρομεσαίου φαρμακείου στερεί το πλεονέκτημα του συστήματος υγείας για άμεση εξυπηρέτηση του ασθενούς (πρόσβαση του ασθενούς σε λιγότερο από 5' στον αστικό ιστό) και κυρίως από την εφαρμογή υπηρεσιών πρωτοβάθμιας υγείας που όπως δείχνει η εμπειρία άλλων χωρών οι αλυσίδες φαρμακείων και πολυκαταστημάτων δεν μπορούν να τις παρέχουν στην ίδια ποιότητα.

Η πρότασή μας είναι η δημιουργία στρατηγικής συμμαχίας όλων των φορέων της υγείας για τον επανασχεδιασμό του συστήματος ώστε να δούμε τις πολιτικές για το φάρμακο στη βάση της παροχής των υπηρεσιών για τη μείωση της συνολικής δαπάνης για την υγεία και όχι μεμονωμένα όπως γίνεται σήμερα.

●●
Οι κυβερνητικοί χειρισμοί κρύβουν σκοπιμότητα και παραβλέπουν τον ανθρώπινο παράγοντα

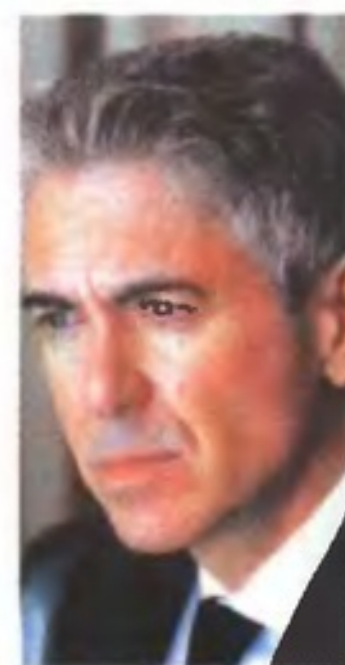
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ

Συνεχόμενα εμπόδια για την πρόσβαση σε νέες θεραπείες

ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΑΡΚΗ δοκιμασία αντοκών έχει τεθεί τα τελευταία χρόνια ο χώρος του φαρμάκου, παραμένοντας σταθερά στο επίκεντρο των συζητήσεων για το κατά πόσον μπορεί να εισφέρει περαιτέρω στη μείωση των δαπανών για την υγεία. Ενώ λοιπόν είχε καλλιεργηθεί μέχρι πρόσφατα η πεποίθηση πως καταβάλλεται προσπάθεια ώστε να εξασφαλιστούν επιπλέον 250-300 εκατ. ευρώ για να ανέλθει η φαρμακευτική δαπάνη στο οριακό μεν αλλά αξιοπρεπές επίπεδο των 2,25-2,3 δισ. ευρώ, το τελευταίο διάστημα συμβαίνει το εντελώς αντίθετο. Διαπιστώνουμε δηλαδή ότι όχι μόνο η ελληνική Πολιτεία έχει παγώσει την αδιαλλαξία που επιτάσσει μόλις 1,92 δισ. ευρώ για φάρμακα, αλλά δεν κάνει τίποτα για να εξασφαλίσει το ποσό εκείνο των 70-80 εκατ. ευρώ με τα οποία θα μπορούσαν οι Έλληνες ασθενείς να έχουν πρόσβαση σε νέες καινοτόμες θεραπείες. Στις θεραπείες που ναι μεν τιμολόγησαν ο ΕΟΦ και το υπουργείο, αλλά την ίδια στιγμή τις αφήνει εκτός λίστας αποζημίωσης ενάντια στην υγεία των ασθενών. Παράλληλα, στον χώρο των Νοσοκομείων, όπου είναι διαπιστωμένη η ανυπαρξία ελέγχου στα διάφορα κέντρα κόστους -εκτός του φαρμάκου- και τα οποία επιβαρύνουν ανισομερώς τον προϋπολογισμό, η Πολιτεία επίσης εμμένει στην εύκολη λύση της μείωσης του προϋπολογισμού για νοσοκομειακά φάρμακα που τον προσδιορίζει στα 530 εκατ. ευρώ, όταν αντικειμενικά το ελάχιστο βιώσιμο επίπεδο προσδιορίζεται στα 700 εκατ. ευρώ.

Ειλικρινά δεν ξέρω κατά πόσον είναι τίμιο και διαφανές να συντηρείται η εμμονή αυτή ενάντια στο φάρμακο, το οποίο έχει εισφέρει δυσανάλογα περισσότερο στη μείωση των δαπανών έναντι άλλων παραμέτρων κόστους. Και επίσης κατά πόσον καταπολεμούμε την επαχθή αδιαφάνεια η οποία πλουτίζει την κατάχρηση, όταν δεν τηρείται ο νόμος για τη λίστα με σωστές τιμές και δεν εισάγονται προς αποζημίωση οι νέες και απόλυτα αναγκαίες θεραπείες. Ενώ λοιπόν στο ευρύτερο οικονομικό περιβάλλον προαναγγέλλεται από την κυβέρνηση μια επιτυχημένη προσπάθεια αναστροφής του κλίματος, ο χώρος του φαρμάκου συμπέζεται αδικαιολόγητα. Συνεχώς ακούμε για τη μέριμνα να υπάρχει ένα όσο το δυνατόν σταθερό και προβλέψιμο περιβάλλον, όμως αυτό σε καμιά περίπτωση δεν υπάρχει. Η κυβέρνηση προσπαθεί να «διαχύσει» την οικονομική βελτίωση στην κοινωνία, όμως αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί όταν οι δαπάνες για την υγεία εξαθλιώνονται. Όταν η πρόσβαση στα φάρμακα περιορίζεται ή όταν η κυκλοφορία τους στη χώρα αποτρέπεται από τα συνεχή άδικα μέτρα. Κι όταν διαταράσσεται η αλυσίδα φαρμάκου βασικό μέρος της οποίας είναι οι φαρμακευτικές επιχειρήσεις που δεν μπορούν να προϋπολογίσουν το αύριο, διαταράσσεται η περιήλψη στο σύνολό της και κατά συνέπεια ο κοινωνικός ιστός αλλά και η ίδια η ανάπτυξη που τόσο χρειάζεται η χώρα μας.

●●
Όταν διαταράσσεται η αλυσίδα φαρμάκου διαταράσσεται η περιήλψη στο σύνολό της

Ο Κωνσταντίνος Φρουζίδης είναι πρόεδρος Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος.